Написав шлв
П'ятниця, 04 липня 2014, 01:58

Стинання,плач,спотворена реальність.
Скрізь плач,відчудження в думках-
твоя реальність...
Ти знов ідеш на гріх,в пітьму-
не зупинити...
Чому в таких тисках потрібно жити?
І жаль стиска,наруга,страх-
усе б забути та десь в окопах,
у бою теэ збагнути:
що вирій,страх земних оков-
це зубожіння...
Стинаэ кров.Говорить що?
людське стремління.
Чому ж ти,воін,так сприйняв,
що треба жити?
Та ти в тисках,своіх тисках-
не зупинитись...
Покайся!Страх в твоіх думках-
все зупини ти,
в Господній дім,величний дім
треба спішити!
СЛАВА БОГУ!